

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
РеВ 4096/2019
17.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Зоране Делибашић, чланова већа, у парници тужиоца АД "АА" ..., чији је пуномоћник Милан Ивошевић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Стојан Такић адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 77/19 од 22.01.2019. године, која је исправљена решењем истог суда Гж 77/19 од 12.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 17.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Лесковцу Гж 77/19 од 22.01.2019. године, која је исправљена решењем истог суда Гж 77/19 од 12.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П 115/18 од 06.11.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и обавезана је тужена да исплати тужиоцу на име накнаде материјалне штете износ од 268.776,00 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе 10.12.2012. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да накнади тужиоцу трошкове парничног поступка у износу од 198.352,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Лесковцу Гж 77/19 од 22.01.2019. године, која је исправљена решењем истог суда Гж 77/19 од 12.07.2019. године, преиначена је пресуда Основног суда у Лесковцу П 115/18 од 06.11.2018. године тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде материјалне штете исплати износ од 268.776,00 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе 10.12.2012. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 147.352,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14 и 87/18 - у даљем тексту: ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности. Сходно изричитој недозвољености овог ванредног правног лека у тој врсти спора, дозвољеност ревизије се не цени ни према општем режиму из члана 403. став 2. тачке 2. и 3. ЗПП.

Тужба у овој правној ствари поднета је 10.12.2012. године, ради накнаде материјалне штете. Вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде износи 268.776,00 динара, који износ је противвредност 2358,88 евра по средњем курсу Народне банке Србије за 1 евро од 113,94 динара на дан подношења тужбе. Како је побијана другостепена одлука донета 22.01.2019. године у поступку у спору мале вредности и како се у овој врсти спора не примењује новелирана одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају када је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака, а тужилац се не позива на члан 404. ЗПП нити ревизијским наводима предлаже одлучивања о изјављеној ревизији као изузетно дозвољеној, то је Врховни касациони суд, на основу члана 413. ЗПП у вези члана 479. став 6. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић